

ФІЗИКА АНОМАЛЬНИХ ЯВИЩ ТА ЕНЕРГЕТИКА ГЛОБАЛЬНОГО ЕЛЕКТРОКОЛА ПЛАНЕТИ (ІСТОРИЧНО- ФІЗИЧНИЙ АСПЕКТ)

Олексюк Р.П.

інженер, асоційований учасник УНДЦА «Зонд» у м.Вінниця

Спостереження і фіксація різними установами та службами всіх країн дивних і незрозумілих явищ, у атмо- та гідросферах планети змусило держави залучити для їх пояснення представників науки. Застосувавши наукову методологію, дослідники виявили, що опис подібних явищ наявний у легендах, історичних літописах та періодичних виданнях попередніх віків.

Залучення широкої наукової громадськості України до досліджень АЯ в довіллі в рамках Союзної програми «Сітка АН» розпочалось з розпорядження Президента АН УРСР Б.Патона від 04.04.1980 року про створення секції з досліджень АЯ при науково-технічному товаристві радіо, електроніки і зв'язку (НТТ РЕЗ) імені О.Попова.

Про створення секції «Вивчення аномальних явищ у навколишньому середовищі» правління НТТ РЕЗ проголосило 28.10.1980 року і її очолити дав згоду Голова комісії космічних досліджень АН УРСР, доктор технічних наук, академік і директор Інституту проблем міцності АН УРСР Г. Писаренко.

Із 1981 року при облуправліннях НТТ РЕЗ почали утворюватись секції із вивчення АЯ у довіллі із осіб, які цікавились невідомим. Список членів секції Вінницького облуправління НТТ РЕЗ імені О.Попова із вивчення аномальних явищ у довіллі з'явився 23 березня 1991 року у аудиторії №0420 Вінницького політехнічного інституту після установчих зборів, організованих автором у Вінницькій філії інституту «УкрНДІземпроект».

Появі описаній нижче у даній статті концепції фізики аномальних явищ передували наступні події. Професор Томського держуніверситету А.Сухотін, надіслав автору другу та третю частини тез доповідей із Першого Всесоюзного міждисциплінарного науково-технічного семінару «Неперіодичні швидкоплинні явища в довіллі» (18-24.04.1988 рік, м.Томськ), а першу частину зі своїми тезами із методології пізнання залишив у себе. На початку жовтня 1989 року А.Сухотін надіслав автору лист із пропозицією написати тези доповіді для наступного Другого Всесоюзного міждисциплінарного семінару, який планувався на квітень 1990 року. 18.10.1989 року були готові тези «Про реальну експериментальну перевірку гіпотези про полтергейст». Редактор тез 1988 року, член оргкомітету, д.г.-м.н., професор О.Г.Бакіров знав про фіксацію стоячих ЕМ хвиль під час кемеровського полтергейсту Томською групою вивчення аномальних явищ (ТГВ АЯ) у 1987 році. В листівці від 22.02.1990 року він повідомив, що у програмі буде зарезервована доповідь під назвою «Гіпотеза про блукаючі ділянки електромагнітно-гравітаційних хвиль» та запропонував надіслати швидше інші тези на його ім'я та адресу. 01.03.1990 року були написані нові тези — «Гіпотеза про єдину природу полтергейсту і візуальні НЛО» і 05.03.1990 року рукопис відправлено в Томськ. У цих тезах була представлена концепція *блукаючих екрануючих точок (БЕТ) стоячих електромагнітогравітаційних (ЕМГ) хвиль різного діаметру і висоти здіймання в діапазоні струмів надвисокої частоти (НВЧ)*. Вона намагалася пояснити імовірне джерело енергії для фізичних ефектів деяких АЯ.

Енергією для фізичних явищ в атмо- і гідросферах планети відповідно до наведеної концепції може постачати імовірне *глобальне електричне коло (ГЕК)* планети, яке розташоване між оболонками (шарами) літосфери та іоносфери (із глибин надр 650 до висоти 80-100 км). За тисячі і сотні км від чергового прояву енергії БЕТ фізичними ефектами будь — яких АЯ і стихій у геосферах планети можуть працювати природні генератори — блискавки із надр у грозові фронти і до іоносфери.

Зміщення грозового фронту імовірно викликає також зміну у часі та просторі різноманітних фізичних ефектів БЕТ, які проявляють свою енергію поруч чи над міжплиточними чи тектонічними розламами, тріщинами до них на відстані до 2,5 км від їх криволінійних вісей.

Пропонована теорія БЕТ стоячих та вихрових течій ЕМГ хвиль в діапазоні струмів НВЧ може дозволити знайти імовірне пояснення деяких феноменів у будь-яких точках планети, які будуть тривати поки відбуваються пробої у шарах літосфери чи розряди блискавок в шарах атмо- та гідросфери. Отримана 14.10.1990 брошура «Підсумкові матеріали...» містила підсумки роботи Першого міждисциплінарного науково-технічного семінару «Неперіодичні швидкоплинні явища в довкіллі» (м.Томськ, 18-24.04.1988 рік). Її перший абзац закінчувався узагальненням: «...можна виділити чітку послідовність у плані вивчення неперіодичних... явищ у довкіллі: механізми генерації електромагнітного випромінення літосферою, мантиєю і ядром Землі та фізика даного явища; причини стійкості електромагнітних систем, і причини породження довготривалого існування аномальних об'єктів; прояв аномальних явищ як наслідок швидкоплинних геофізичних процесів».

Констатація глобального характеру АЯ на суші і океанах Землі не є новою, але запропонована концепція вважає, що деякі АЯ — це прояв глобального електричного кола (ГЕК) планети в зонах електромагнітогравітаційного розвантаження (одноразових, тимчасових і стаціонарних) пучків хвильоводів стоячих електромагнітогравітаційних (ЕМГ) хвиль у діапазонах струмів надвисокої частоти (НВЧ).

До п'ятиріччя діяльності Українського науково-дослідного центру вивчення аномалій «Зонд» у 2010 році був виданий збірник наукових праць — «Методологія та практика досліджень аномальних явищ» (К.: «Науковий світ», під заг. ред. Білика А.С., 2010. - 128 с.). У ньому у статті О.Л. Кульського «Повертаючись до архівів» описана п'ята Республіканська науково-технічна нарада із проблем дослідження АЯ в довкіллі в будинку Президії АН УРСР на Володимирській, 54. Дослідники — «уфологи» з усього Радянського Союзу у грудні 1988 року були присутні на сенсаційній доповіді дослідників з Томська. В селі поблизу м.Кемерово вони виявили ефекти площинного полтергейсту, який почергово чи одночасно проявляв себе в різних житлових, адміністративних чи господарських будівлях та на ландшафтах поруч з ними. Жителі до цих подій, які розпочалися у 1924 році, вже звикли. Дослідники з НДЛ ПТЕС м.Томська демонстрували слайди і коментували явище, для них дивне, виявлене у покинутому цегляному гаражі із відкритими воротами на околиці села. Частина правої стіни висотою 4 метри на відстані 1,5 метри від дверей зсередини мала яскравий червоно-вишневий відтінок. Один із «уфологів» підповз і виміряв температуру стіни. Виявилась +83 ° С, а при вході — звичних 15 ° С. Аналітики групи не змогли пояснити таке «диво» без вогню.

Пропонована концепція припускає, що наведені приклади АЯ можуть спостерігатися у блукаючих точках (об'ємах) екранування електромагнітних і гравітаційних (ЕМГ) хвиль, які виникають у земній корі та прилеглих об'ємах атмосфери (і споруд, якщо вони втрапляють у них) зокрема від ударів блискавок.

В Україні, за повідомленнями деяких ЗМІ у квітні 2005 року, аналогічне і більш масштабне явище нібито спостерігалось в м.Виноградіві Закарпатської області на березі річки Тиси. За описом, на перехресті двох вулиць у 15 будинках стіни та підлога нагрівались до 50° С. Феномен за описом, досліджували науковці із Івано-Франківського технічного університету нафти і газу та Ужгородського національного університету фіксували які контролювали різними приладами дію пучків струмів надвисокої частоти із надр. Також пропонована концепція може бути теоретично прикладена до АЯ у гідросфері, зокрема т.зв. «квакерів», які приблизно із 70-тих років почали фіксувати десятками мільйонів удосконалені гідроакустичні прилади більш досконалих атомних підводних човнів, які вийшли на глибини світового океану.

Капітани різних рангів та адмірали вважали, що це нові засоби пеленгації їх руху в глибинах, а ВМС США думали, що це їх контролюють радянські системи. Рішенням головному ВМС СРСР С. Горшкова при управлінні розвідки була створена спецгрупа, яка мала розібратись із квакерами та іншими звуками, які «класифікації не підлягають». Була організована ціла серія підводних експедицій по океанам, які підтвердили рапорти капітанів, але пояснення не отримали і досі. У рамках пропонованої концепції «квакери» можуть бути звуковими коливаннями у водяних шарах від розрядів з дна і поверхні океанів у грозові фронти над ними.

Щосекунди у середньому у різних точках світового океану пробиває 120 блискавок, або 10368000 на добу. Над суходолом за добу спалахує 5184000 блискавок і кожна вивільняє з надр біля 0,5-5 МДж енергії, створюючи стоячі ЕМГ хвилі та потужні електростатичні поля на тектонічних і міжплитних розломах та мережі тріщин до них, прикриті осадовими породами. Поруч чи над ними і може демонструвати свою потужність імовірне ГЕК планети із можливою появою землетрусів, вулканами, звичайними і вогняними торнадо і можливо деяких видимих АЯ.

Звісно описані вище гіпотези пропонованої концепції потребують значної теоретичної проробки та експериментальної перевірки, а потім теоретичного обґрунтування.

Список джерел:

1. Непериодические быстропротекающие явления в окружающей среде: Тез.докл. междисциплинарной научно-технической школы-семинара / отв.ред. А.Г.Бакиров. Часть II. Томск: Томск. Политех. Ин-т, 1988. – 144 с.
2. Непериодические быстропротекающие явления в окружающей среде: Тез.докл. междисциплинарной научно-технической школы-семинара / отв.ред. А.Г.Бакиров. Часть III Томск: Томск. Политех. Ин-т, 1988. – 230 с.
3. Непериодические быстропротекающие явления в окружающей среде: Доклады Второй Всесоюзной междисциплинарной научно – техн. Школы семинара/отв.ред. Ю.П.Похолков. Томск – 1990. – 352 с.
4. Олексюк Р. НЛО, полтергейст і ...БЕТ // Наука і суспільство. – 1991. №1. С.68-69.
5. Олексюк Р. А если это ... БЭТ! // Природа и человек. – 1991. - №1. С.41-42.
6. Олексюк Р. Да, это БЭТ! // Природа и человек. – 1991. - №10-11. С.70-71.
7. Олексюк Р. НЛО: крах внеземной гипотезы. //Материалы конференции «ЭНИО – 91», КНА, Краснодар. – 1991. – С.72-76.
8. Олексюк Р. Гипотеза БЭТ // Авиация и космонавтика. – 1993. - №8. С.47 - 48
9. Олексюк Р. Полтергейст без містики. // Людина і світ. – 1994. - №10. – С.40-41.
10. Методологія та практика досліджень аномальних явищ: Зб.наук.праць / відп.ред.А.С.Білик. – К.: Наук.світ. - 2010. 128 с.
11. Олексюк Р. Пірокінез та як з ним боротися. // Безпека життя на Вінниччині. – 2014. - №3. С.16 – 17
12. Олексюк Р. Дивні «криниці» на півострові Ямал без дива // Безпека життя на Вінниччині. – 2014. - №11 – 12. С.25
13. Олексюк Р. Глобальная электроцепь планеты. // Природа и человек. XXI век. – 2014. - №7. С.18-19.
14. Олексюк Р. Аномальные явления. Почему они возникают. // Загадки природы и Вселенной. – 2015. - №1. С. 9 – 12
15. Олексюк Р. Кремация пирокинезом // Природа и человек. XXI век. – 2015. – №2. С.43
16. Олексюк Р. НЛО: Крах внеземной гипотезы.//Природа и человек.XXI век. – 2015. – С.40-41.